

SERIÁL K VÝSTAVĚ VE VĚŽI: Z ČEHO JE SVĚT JANA KŘENA VI

Protože výstava ve věži Svatého Ducha stojí za to, stojí za to vědět něco i o malíři Janu Křenovi. Po článku z Reflexu teď na čtyři pokračování otiskneme povídání pana Křena, které v září roku 1993 odvysílalo rádio Svobodná Evropa.

„Já jsem nemaloval proto, abych ty práce prodal, já jsem si chtěl jaksi ověřit takový základy života a tak podobně, jaksi úvahama a pozorováním čili prvně jsem třeba začal s tím, že jsem si odpověděl na otázku co to je. Co to je život. Nu a tak ta odpověď jako zní, že život je vlastně všechno co je, takže to vlastně musí být dravec. Musí v tom okolí získávat nějakou energii, buď prostě jídlem nebo třeba topením nebo tak. A tak podobně, že. No a to samozřejmě platí jak u člověka, tak u pšenice, ta kubakterie a věru a všady, že. No a tak jsem ten obraz prostě namaloval tak, že tím symbolem toho byl mamut a lidé, jak loví toho mamuta, čili jsem namaloval obraz lovce mamutů. No. A samozřejmě to je úvaha taková, že potom musí nastat úvaha druhá, a sice kam ta dravost může jít, jo, co to může mít za následky. Čili jistě, no tak jsem došel k tomu závěru, že když se nadělá moc chalup, ty budou mít střechy bez vegetace, moc silnic, takže nakonec nezbyde žádný místo pro jídlo. Pro lidi. Tak jsem namaloval obraz Poslední dva lupeny. No a tak to pokračovalo dál a dál, jo, samozřejmě, že taky jsem měl takový nejenom rozumový, ale taky takový citový zážitky, jako třeba ten pohled u nás na krajinu a jsem namaloval obraz Na Klatech anebo pokud jde u nás o lesy, že, krásné a mám je rád, no tak obraz jak lesáci jdou v lese a nebo jak se pracuje, tak jsem namaloval léto, že, no a nevyhýbal jsem se ničemu, že.“

(pokračování zítra)

NĚCO JINÉHO: VAŠEK KOUBEK I.

Po rozhovoru s Havlovými přichází na řadu Vašek Koubek. Je snad známější než Vojtěch a Irena, ale ani já o něm určitě ledacos nevím. Rozhovor, který právě natáčí GoGo otiskneme až zítra, ale už dnes Vám nabízíme malé seznámení, určené hlavně těm, kteří nevědí, co mají od Vaška očekávat. Tak folk to asi není, ale klidně čtěte dál. Vašek je zkrátka svůj. Kdysi dávno pásl ovce na slovenských horách, natáčel filmy, které možná už nikdy nikdo neuvidí, psal povídky a hrál na tahací harmoniku. Úžasné je, že přesně to samé dělá pořád. Několikrát se vydal na cesty. Loď směřující na Kanárské ostrovy ztroskotala u pobřeží Sicílie a Vašek šel pěšky domů. Několik zážitků zpracoval v povídkách, jiné vypráví jen kamarádům u piva – mnohé mu nevěří ani oni, natož platící návštěvníci koncertů. Třeba jak mu na zádech vyrostl choroš... Loni byl Vašek v Indii. Zážitků má tentokrát tolik, že pro jejich vyprávění nestihá za večer zahrát víc než pět, šest písniček. Někdy i sedm. Hrával v kleče se zavřenýma očima. Míval dlouhé vousy i vlasy, míval i žádné vousy a v Indii prý také žádné vlasy (fotka je loňská, omlouvám se). Ve filmu dostal první velkou příležitost těsně před revolucí v hlavní roli Křístkových *Zvířatech ve městě* (mihnul se i v *Pražské pětce*). Občas se objeví ve vedlejší roli tam i onde, několik filmů natočil i na Slovensku. Autorsky se podílel na TV filmu *Čarodějka* a mohli jste vidět i jeho portrét, plný výborných klipů k jeho písničkám. Zatím naposledy se objevil ve Vojnárově *Cestě pustým lesem* nebo v bakalářské povídce, kterou podle jeho povídek (s Vaškovou hudbou a s Vaškem v hlavní roli) natočil Jan Hřebejk. Nejlepší by asi bylo napsat, že Vašek je typ pouťového zpěváka a vypravěče, ale je to taky poetická duše. Začíná recitovat náhle a nečekaně. Třeba o mracích, které jdou jako hroši. Některé jeho povídky moc k zasmání nejsou a při některých textech trišku mrazí. Milan Jablonský napsal, že Koubkovy písničky v nás bloudí. Čím víc jich nenajde cestu ven, tím líp. Zůstanou uvnitř. Skřítek

Redakce: Puntík, GoGo a Skřítek píšou, Ondra chrápe a Inka kopíruje. Foto Medvěď.

Čtvrtek 6.8.98

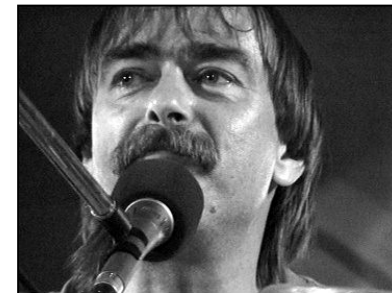
bezusťkový

Z P R A V O D A J

VČERA: JAMIE JANOUŠEK A SLÁVEK MARSHALL

Tak nevím. Večer se Žalmanem se mi zdál příkladný, ale včerejšek taky, a přitom byl o něčem úplně jiném. Tak třeba Jarret. Naštěstí neberou folk nijak ortodoxně (viz. článek o Jablkoně) a právě to jim prospívá. Flétna zněla do mírně rockového zvuku příjemně a texty nebyly nijakou selankou či vymyšleninou a proto tak hezky plynuly. Takže Jarret: řa řa řa. Následoval živý inventář Prázdnin v Telči, Slávek Janoušek (inventární číslo 007). Nové písně, staré písně, dobré písně. Tak jak to umí vždycky. Z nových vybral ty ještě ne úplně známé a ze starých některé skoro už zapomenuté. Dramaturg jak má být. No. Jamie Marshall. To je bouřlivák. Ať mi nikdo neříká, že nemá pravou ruku na motor. Hlas o něco zastřenější než má Chris Rea, postava o něco hubenější než má Golem a angličtina, ze které jsem zachytil sem tam nějaké to „thank you“, „díky“ a „Slávek Janoušek“. Chuťovkou byly písničky hrané ze Slávkem, jejichž refrény Jamie odzpíval česky. Během dnešního oběda U Marušky si prý výborně poklábil s Maruškou. Plynule. On anglicky, Maruška česky a výborně si rozuměli. Já jsem včera rozuměl jenom tak tak a odnesl jsem si jeden refrén s sebou. Až zase budu mít nějaké vztahové problémy, zazpívám si „she is a man, she is a sad of me, she is a part of me...“ Díky, Jamie. Skřítek

NOCTURNO: TO JE OŇ, MÉHO SRDCE JABLKOŇ!

Po včerejším koncertě Jablkoně jsem potkal několik velice nadšených lidí. Nikdy předtím Jablkoň neslyšeli. A tak je to vždycky. „Jablkoň? To se moc poslouchat nedá.“ „Ty vole, to musíš vidět.“ Michal Němec s medvídkem u pasu (zavěšeným nebezpečně nízko) nasazuje svou oblíbenou čepičku a Ivan Podobský se svíjí za perkusemi (po každé písni umírá). Mezi šustítky, chrastítky či cinkátky najdete šnečí ulity, ořechové skořápky, montážní klíče, hřebík nebo mikrotenový sáček se zvonečkem uvnitř. Takové bicí Kodak Film jsou už dražší záležitostí, o bimbasovi (bambusovi) nemluvě. Klasičtější druh muziky přidávají dva akademičtí kytaristé (Martin Carvan a Ďusí Burmeč). Letos ovšem Jablkoň překvapila folkovým repertoárem. Písně jako *Popí rondo* nebo *Baba Aga* doporučili zpívat u táboráku (ale jenom u táboráku!). K *Akčnímu trháku* nebo *Řikadlům* netřeba nic dodávat. Prostě hity. Ještě, že z pódia nebylo kam uprchnout (taras z diváků) a tak kromě *Bláznivě* byla přidána i oblíbená *Bára miluje Káju*. Hotovo! Určitě se poměli i telčtí (možná až za rybníkem), protože některé vypjaté pasáže přesahovaly hranice folku až k hudbě temného pravěku lidstva. Příště snad bude mít Jablkoň hlavní koncert na nádvoří zámku. Takoví folkaři si to přece zaslouží. Skřítek

Vašek Koubek a jeho zvláštní host hrají dnes ve 22:30 v průjezdu Lidušky !!!

ČERNÁ TÁBOŘIŠTĚ

„Oukej, oukej, ale koukej,“ řekl by americký šerif tulákoví v městském parku a ten by koukal, jak by zaplatil pokutu a mazal z města. My tady nejsme takoví prudiči, ale Váš sladký spánek mimo tábořiště nám dělá problémy, takže se nedivte až Vás přijde vzbudit strážník se psem a pokutovým blokem. Táboří se u Roštýna a na zimáku. Spí se taky v tělocvičně. Šmytec. Tak nezlobte, nebo se rozzlobíme a budeme zlí.

LÁVKA JEŠTĚ NENÍ

Jasně, že je velice příjemné krátit si cestu na zimák a do tělocvičny přes lávku, ale ta ještě není dokončena. Prkna Vaše kroky snesou, ale čerstvě vydlážděné nástupy to nevydržely. Buďte trochu ohleduplní a neničte práci druhých. Lávka bude slavnostně otevřena 28. srpna, tak nedopusťte, aby nebyla. Díky.

VELKÝ INFOMÁTOR

■ **Vojta:** „Ten čas tady v Telči utíká tak rychle, že se ráno probudíš a už je dvanáct.“
■ **Skřítek:** „Tak co? Kde's včera spala?“ **Ona:** „To ti nemůžu říct. Ty by ses zlobil.“ **Skřítek:** „Ty ses s někým neprozřetelně vyspala, že jo?“ **Ona:** „Prozřetelně.“
■ Zvukař Mates se ráno probudil a zjistil, že ztratil mobilní telefon. "Kde by jen mohl být", vzpomínal Mates, kudy všude se včera v noci toulal. "Že by v Jack Daniel's Baru?" "Tak si na něj zavolej, on se ti odněkud ozve", radili mu zkušeni mobilníci. "No jo, ale aby nebyl vypnutý, aby mě v noci neštval", strchoval se Mátá. Nebyl vypnutý a ležel pod postelí. Není nad to, objednat si buzení telefonem.

ZPÁTKY

✿ DO TŘEBONĚ ✿

29.VIII. ve 20:00

Věra Martinová
Slávek Janoušek
Mirek Kovářík
Cimbal Classic

FOTKY Z LOŇSKA

Zítřka v 17:00 bude na radnici zahájena výstava fotografií z loňského ročníku Prázdnin v Telči. Po celý den budete moci hledat své tváře na černobílých i barevných snímcích a k tomu ještě na videu. **Nezapomeňte tedy na vernisáž!**

CD PRÁZDNINY V TELČI

Tak jako loni i předloni, i letos natáčí zvukař Honza Friedl na koncertech písničky na nosič, kterým Vás oblažíme někdy kolem vánoc. Tím pádem se sluší upozornit, že ještě pořád máme několik málo cedéček i kazet loňských. V obchodech je nenajdete, takže se jedná spíš o sběratelskou raritku. Navíc: cena je směšná a obsazení hvězdné.

JINÁ KREVŇÍ SKUPINA?

Určitě si přečtěte na internetových adresách <http://www.mageo.cz/home/PRUDEK> a taky <http://www.mujiweb.cz/www/pkomarek/cobylo.html>, jak neumíme pořádat Prázdniny v Telči, případně je pořádáme jen pro sebe a na ostatní lid pečeme. Patrně odpovíme na tyto adresy v nejbližších dnech, ale už teď mohu říci: když se Vám nelíbí modrá barva, tak si asi nekoupíte nádražáckou uniformu. Pokud Vám nechutná pivo, asi se jím neopijete. A když nejste na Prázdniny v Telči, tak sem přece nepřijedete a nebudete prudit. Kdybych chtěl, můžu napsat na internet knihu o poblitých rockových klubech, které opravdu nesnáším, ale nechci, jelikož chápu, že někdo poblité kluby miluje, tak proč bych mu je zošklivoval. To byl jen příklad. Škoda, že se naši kritici snížili k urážkám a pomlouvám, ale asi to odpovídá jejich životnímu stylu. A tak názor Petra Komárka i tajemného PRUDKA tolerujeme, dáme odkaz na jejich stránky na stránky naše (ať každý ví, zač je toho v Telči loket) a necháme nakopnuté sele nejvíc kvíčet. Však on už ho někdo píše. Skřítek

ROCKOVÝ MARATÓN

Zítřka o půl osmé vypukne na zimáku večer dlouho očekávaný všemi, kteří už nemohli poslouchat jak to Vlasta na nádvoří tlumí. Takže po rockové variantě Českomoravské hudební společnosti a rozevlátém Jarmarku zahartusí v plné síle Vlasta Redl a jeho proměnlivý band **Každý den jinak**. Přijďte!

CIMBAL CLASSIC TERČEM VYZVĚDAČŮ

Zvláštní reportérský team Zpravodaje pročešával včera kraj, aby s nasazením života a redakčního automobilu přivezl nové informace o kaple Cimbal Classic. Toto originální sdružení muzikantů, vzniklé původně u příležitosti vystoupení na festivalu Okolo Třeboně v roce 1994, se od té doby stalo stálíci na našem hudebním nebi. Umným způsobem kombinuje folk, folklór (cimbál) i klasickou hudbu (violoncello a houslová sekce) v jednotný, velice zajímavý, hudebně barevný a vynikající celek. Jejich hudební historie je zdokumentovaná na třech CD - *Čichám člověčinu*, *Vánoce v Rožnově* a nejnovější *Jaro*. Celou skupinu jsme našli na předstartovním soustředění u kapelníka a cimbalisti Dalibora Štrunce na jeho chalupě u Slavonic. A dávali si pěkně do těla, takže ani návštěva masmédií nebyla důvodem k přerušení zkoušky. I přesto se nám podařilo zjistit novinky. Na dnešní vystoupení se podle kapelníkových slov velmi těší, "protože koncert na zámku v Telči je pro nás z celého roku vždy ten nejpohodovější". Z dalších důležitých informací: EuroTel někde pootočil anténu a proto se k Dalíkovi na chalupu nedá mobilem dovolat (ač si ho proto kupoval), filharmonik a violoncellista Bárný se ostříhal, protože se mu prý v letošním horku potilo háro, děti rostou jako z vody, která teče kolem stavení v řece Dyji, pes Balík, sedmý člen kapely, jenž při koncertu ležívá pod cimbálem a "čichá člověčinu" občas zlobí a tentokrát snědl spolu s redakčním řidičem jablkový koláč určený muzikantům, v podkroví chalupy se usídlili sršáni. Takže pokud nikoho nepoštipali, můžeme se dnes večer těšit na Cimbal Classic v plné formě a muzikantské pohodě. GoGo

VYPEČENÉ DESKY

Karel Plíhal (modré album), 1985
Karel Plíhal a Emil Pospíšil, 1989
Takhle nějak to bylo... (live), 1992
Karel Plíhal 1985-1989, 1992
Králici, ptáci a hvězdy, 1996

CO JE KAREL PLÍHAL?

To, co Karel Plíhal upekl na desce *Králici, ptáci a hvězdy* jsou dvě kila rozinek a žádné těsto. Je to deska plná nápadů, ze kterých všechno to má sloku a refrén a každý jiný by z toho upekl desek pět. Na desce pracoval téměř stoprocentně sám Karel Plíhal, aranžérsky se podílel i Petr Freund a kromě něj má jedno spoluautorství Jarek Nohavica. Karel zhudebnil i čtyři kusy z poezie: Nezvala, Kainara, Žáčka a García Lorcu. Karel Plíhal je rodák z Přerova, ale od pěti let žije v Olomouci, kde vystudoval stojní průmyslovku. Na kytaru hraje od patnácti let, ve stejnem roce založil se spolužáky svou první skupinu Hučka. Od roku 1977 hrál s Falešnými hráči, v roce 1981 založil trio Plíharmonyje. Potom začal vystupovat sólově a profesionálně, což s přestávkami činí dodnes, samozřejmě s výjimkou etap se spoluhráči Emilem Pospíšil (sítár), Petrem Freundem (klávesy), Jaromírem Nohavicou... Získal dvě interpretační Porty, autorskou Portu za píseň Akordy a Zlatou hvězdičku, cenu odborné kritiky za *Králičky, ptáky a hvězdy*. Těšíme se moc, až nám z téhle desky dá Plíhal trochu ochutnat na koncertě. Takže co je Karel Plíhal? No přece pekař dobrých písní! Puňta

P+L: ZAJÍC A HRDLIČKA

Pavel Zajíc a Lubošem Hrdličkou se před více než rokem rozhodli, že už došli do věku, kdy se chtějí hrát a zpívat takzvané jahodovky čili písně příjemné do ucha. "Je to muzika, kterou jsem podvědomě vždycky chtěl dělat," říká Luboš Hrdlička, který byl spolu se Zajícem jedním ze zakládajících členů Nezmarů. Hrál s nimi do roku 1981, pak s manželkou založil duo M + L. V devadesátém roce se začal věnovat bigbítu a loni na jaře znovu zatoužil po klidnější muzice. Mezitím Nezmaři několikrát sáhli do Hrdličkova šuplíku a některé písníčky nahráli na svá alba. Založení P+L ovšem nutí všechny členy k dalším k dalším autorským počínům. Kromě písniček Paula Simona, Dylana a dalších amerických folkařů hrají P+L i dětské písně, lidovky, písně ze Semaforu a Osvozeneckeho divadla i folkové písníčky, které léty zlidověly. Oba tvrdí, že při hraní pro děti mají pocit, že dělají něco, co má opravdu smysl. "Každou duši, kterou zachráníme před technem, nám v muzikantském nebi přičtou k dobru," říká Pavel Zajíc. Dle F&C